

ADORACJA 1: PRZYJDŹ!

**„Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię”
(Mt 11,28)**

Przed ołtarzem stoi misa wypełniona piaskiem, obok w koszyku leżą świece do zapalenia i włożenia w piasek. Na ławkach rozłożone są teksty z fragmentem ewangelii Mt 11,28 oraz teksty pieśni. Prowadzący przed modlitwą podchodzi do mikrofonu i czyta krótki komentarz

Komentarz

Przed ołtarzem, na którym będzie wystawiony Najświętszy Sakrament, stoi misa z piaskiem, a obok leżą w koszyku świece za zapalenia – symbol naszej obecności na adoracji. Pierwszą świecę zapali kapłan po wystawieniu Najświętszego Sakramentu. Rozważania będą przeplatane śpiewem i ciszą – w tym czasie każdy z modlących się podczas adoracji będzie mógł podejść pod sam ołtarz, przed Najświętszy Sakrament, pomodlić się blisko Jezusa, ofiarować Mu swoje obciążenia i utrudnienia, i zapalić świeczkę na dowód zawierzenia i zaufania, i oddania Bogu swoich trosk. Nie jest to obowiązkowe – czynimy znak w wolności serca. Na kartkach rozłożonych na ławkach znajduje się cytaty z ewangelii św. Mateusza do osobistej refleksji i modlitwy podczas adoracji oraz teksty śpiewów.

Chwila ciszy

Modlitwa do Ducha Świętego

P: Przyjdź, Duchu Święty, i prowadź nas do Jezusa. Bądź naszym przewodnikiem i nauczycielem na ścieżce modlitwy. Bez Twojej pomocy nie potrafimy uznać w Jezusie Syna Bożego i Zbawiciela świata. Bez Twojej łaski nie obudzi się w naszych sercach pragnienie bycia blisko Jezusa i trwania przed Nim w pokornej adoracji.

On jest godzien tego, aby trwać przed Nim w zachwycie i uwielbieniu. Wspomóż nasze pragnienie przychodzenia do Niego na adorację, bo jest ono słabe tak, jak i my jesteśmy słabi. Pomóż utkwic oczy w Tym, który na nas patrzy, i skierować sercu ku Temu, który nas kocha. Amen.

Śpiew: Przychodzisz, Panie, mimo drzwi zamkniętych lub Przyjdź i zajmij miejsce Swe

Podczas śpiewu – wystawienie Najświętszego Sakramentu

Wprowadzenie

P: Panie Jezu, z Twojej łaski rozpoczynamy w naszej małej grupie drogę ku Tobie. Pragniemy przychodzić tu, do Ciebie, w kolejnych tygodniach, prosząc o wielką łaskę ożywienia i pogłębienia naszej modlitwy, a przede wszystkim o dar adoracji Ciebie.

Pragniemy przede wszystkim zbliżyć się do Ciebie. Chcemy przez kontemplację Twojej obecności w Najświętszym Sakramencie wzrastać w miłości do Ciebie. Chcemy wejść w bliską relację z Tobą i pokochać Cię mocniej. Błagamy Cię na początku tej naszej drogi ku Tobie o Twoją pomoc.

L1: Udziel nam, miłosierny Jezu, łaski modlitwy. *Ciebie prosimy...*

Objaw nam siebie, abyśmy umieli Cię adorować.

Rozpalaj naszą wiarę, by prowadziła nas do Ciebie.

Ożywiaj nadzieję, która zawieść nie może.

Rozlewaj w naszych sercach prawdziwą miłość do Ciebie.

Przyjmij nasze oddanie i udziel nam łaski wytrwania.
Pomóż nam przychodzić do Ciebie w każdym tygodniu.

Chwila ciszy. Kapłan zapala pierwszą świecę

Śpiew: Nie bój się, nie lękaj się (Zostań tu i ze mną się módl)

Zaproszenie Jezusa

L2: Panie Jezu, dziś wsluchujemy się w Twoje słowa: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię” (Mt 11,28). Wyzwól w nas pragnienie przychodzenia przed Twoje Oblicze, odwagę do pokonywania lenistwa, umiejętność rezygnacji z wygod i przyjemności. Często przychodzenie do Ciebie utrudniają nam ciężary codzienności: pozwól nam rozpoczynać adorację od zrzucania tych ciężarów na Twoje ramiona po to, by skierować nasze myśli ku Tobie, a nie ku radościom i smutom oraz temu, co zostawiliśmy u progu Twojej świątyni. A skoro już przyszliśmy, jesteśmy tutaj, to znaczy, że pomogłeś nam zawierzyć, że nie są one ważniejsze od Ciebie.

L3: Panie Jezu, przychodzenie nie dotyczy tylko nas. To Ty wzbudziłeś w nas pragnienie modlitwy i adoracji. Ty nas zaprosiłeś do wejścia głębiej w relację z Tobą. Powiedziałeś: „Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem” (J 15, 16a) – to Ty złożyłeś w naszych sercach pragnienie poznania Ciebie i przywiodłeś nas przed Twoje Oblicze, ale jednocześnie to Ty przychodzisz do nas każdego dnia. Będąc nieskończonym Bogiem, pragniesz spotkać człowieka i oddać się mu w miłości tak, jak powiedziała siostrze Faustynie: „Pragnę jednoczyć się z duszami ludzkimi; rozkoszą Moją jest łączyć się z duszami” (Dz 1385).

L4: Jezus mówi: „Przyjdź!” Panie Jezu, pragniemy głębiej zrozumieć Twoje zaproszenie do nas. Odpowiadamy dziś jak Samuel: „Oto jestem, Panie, bo mnie wezwałeś” (1 Sm 3,5). Chcemy prawdziwie spotkać Cię w Najświętszym Sakramencie i wejść w zażyłą relację z Tobą. Ty cierpliwie i niezmiennie czekasz na nas ukryty pod postacią chleba. Choć nasze oczy patrzą jedynie na to, co widzialne, to oczyma wiary dostrzegamy w tej Hostii Ciebie – Boga prawdziwego.

Śpiew: Ukaż mi, Panie, Swą twarz

Sam na sam z Chrystusem

P: Teraz nadchodzi czas, by zanurzyć się głębiej w kontemplacji i adoracji Ciebie w Najświętszym Sakramencie. Chcemy spotkać Cię sam na sam, choć trwamy we wspólnocie. Chcemy, byś do każdego z nas przemawiał osobiście. Pragniemy wysłuchać tego, co powiesz, przyjąć to, co chcesz nam ofiarować. Chcemy też po prostu trwać przed Tobą i w Tobie, i w ten sposób umacniać naszą miłość do Ciebie. Jeszcze raz myślimy o słowach: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię”. Przynosimy na to spotkanie z Tobą naszą codzienność, cały ból i smutek, który nosimy w sobie, a także każdą radość i pociechę, którą stawiasz na naszej drodze. Pragniemy we wszystkim, co nas spotyka uwielbiać Ciebie, jedynego Boga, ponieważ powiedziałeś nam, że tylko dźwiganie własnego krzyża codzienności jest warunkiem bycia Twoim uczniem. Pomóż nam jednak, Panie, nie skupiać się na naszych problemach i sprawach, ale na Tobie, na tym, kim jesteś i jak wielkie dary dajesz nam podczas adoracji – ponieważ kiedy zapraszamy Cię do naszego życia, pomagasz nam nieść wszystkie obciążenia i utrudnienia. Objaw Swoje oblicze, objaw to, kim jesteś, chcemy uświadamiać sobie tajemnicę Twojego wcielenia, Twojej boskości i człowieczeństwa, chcemy świadomie uwielbiać Ciebie: Jezusa Chrystusa.

Modlitwa na zakończenie

P: Jezu obecny w Najświętszym Sakramencie, nie przestawaj wołać nas do Siebie! Pragniemy odpowiadać na Twoje wezwanie „Przyjdź!” i przychodzić adorować Twoje Oblicze w różnych momentach naszego życia.

Niech przedłużeniem trwania przy Tobie w tej minionej godzinie będzie przychodzenie do Ciebie w naszej codzienności, do której zaraz powrócimy. Pomóż, byśmy przebywając w naszych domach i środowiskach, nie utracili z oczu tego, że jesteś z nami.

Spraw, aby owocem tej adoracji było pragnienie, aby powrócić przed Twoje Oblicze w kolejnej adoracji. Naucz nas przychodzić do Ciebie i wchodzić w głęboką zażyłość z Tobą – naszym Odkupicielem i Przyjacielem.

Niech będzie chwała Tobie, Jezu Miłosierny, który z Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew: Przed tak wielkim Sakramentem

Błogosławieństwo

Śpiew: Oblubienica i Duch wołają: „Przyjdź!”